

[Thomsen.]

høj Grad paa sin Plads, selv om jeg nok har set, at den har afstedkommet Uretfærdigheder. Det synes jeg fremgaar af forskellige Ting. De Beløb, som gennem Merindkomstskatten er draget ind under Beskatningen, er gennem disse 6 Aar steget ikke ubetydeligt. I det første Aar var Beløbet ikke 100 Mill. Kr., maaske kun 70 Mill. Kr.; og for indeværende Aar er det 400 Mill. Kr. Selve Skattebeløbet er i disse 6 Aar beregnet at være steget fra 5 Mill. Kr. i det første Aar til 30 Mill. Kr. i indeværende Aar. Ser man paa det Antal Personer, som har været ramt af denne Merindkomstbeskatning, var det det første Aar ca. 2 900, og det er steget jævnt og hurtigt op til 16 300 i indeværende Aar.

Disse Tal tyder egentlig ikke paa, at der skulde være noget særligt i Vejen med denne Bestemmelse. Den har sikkert fungeret omtrent, som man havde ventet; men, som sagt, den var blevet forældet. Priseniveauet er løbet fra den. Derfor har jeg i og for sig ikke noget at indvende imod, at den forsvinder, men jeg synes dog, at man ved Afskeden med denne Bestemmelse har Grund til at sige, at den i og for sig har virket udmærket og efter sin Hensigt, og jeg havde derfor egentlig ventet, at man havde beredt den en pænere Afsked, end det er sket. Men det er jo saadan, at det kommer lidt an paa, hvilket Øje man sætter Kikkerten for. Det forekommer mig, at man har været tilbøjelig til at sætte Kikkerten for det blinde Øje, naar man saa paa den nederste Del af Skatteskalaen, medens man har sat den for et i høj Grad skarptseende Øje, naar man betragtede den øverste Del af Skatteskalaen, og derfor fjernede man Merindkomstskatten. Det er saadan mit private Syn paa de Ting, men jeg skal altsaa ikke beklage, at vi forlader denne Skat. Jeg vil blot ønske, at den Maade, hvorpaa man nu skaffer Erstatning for de 30 Mill. Kr., nemlig ved at forhøje Skatteskalaen for Indkomster fra over 12 000 Kr. op til de højeste, maa vise sig ikke at være behæftet med større Fejl og Svagheder end det, vi forlader.

Som den højtærede Minister nævnte, er der i Folketinget sket den Ændring, at de almindelige Børnefradrag for alle Skalaer og for alle Børn under 15 Aar er forhøjet med 100 Kr. Det er et Skridt, som ganske vist ikke er overmaade stort, men som i alt Fald gaar i den rigtige Retning og derfor kan hilses med Tilfredshed.

Derimod kan det maaske drages lidt mere i Tvivl, om den Maade, hvorpaa man

her skaffer Erstatning til Veje, er lige saa velvalgt. Man forhøjer, selv om det er med meget smaa Beløb, Skatten for Indtægter, der ligger saa langt nede som 4 000 Kr., og naar vi kommer over 6 000 Kr., faar man en saakaldt Kopskat paa alle de følgende Rater paa 20 Kr. pr. Skatteyder. Det skal der til for at opveje de 5 Mill. Kr., som denne lille Ændring har kostet.

Jeg kan derfor ikke lade være med at beklage, at det ikke er lykkedes det høje Folketing at faa ændret Fradragsreglerne i § 8 saaledes, at disse Regler virkelig kunde være kommet til at virke efter deres Hensigt. Det gør de nemlig slet ikke i Dag. I 1922 blev disse Bestemmelser om Fradrag sat ind i Skatteloven. I Hovedstaden var det 1 600 Kr., i Provinsbyerne 1 400 Kr. og paa Landet 1 200 Kr., alt sammen for Familieforsørgere, og det halve for Ikke-Familieforsørgere. Det var Tal, der passede til Priseniveauet, Lønningerne o. s. v. i 1922. Man kan langtfra sige det samme om Tallene i Dag, de passer ikke til Niveauet.

Jeg synes, det havde været paa sin Plads, om Kikkerten var blevet sat for et nok saa klartseende Øje. Vi havde, som sagt, gerne set, at der virkelig var blevet rettet noget paa vor Skatteskala her. Dersom Forslaget var blevet forelagt noget tidligere, saa at der havde været mere Tid til at behandle det, havde det været rart. Der kunde da ogsaa have været taget Hensyn i saa Henseende, som man gør det ved den kommunale Beskatning. Havde vi faaet Lovforslaget før, kunde Loven maaske ogsaa være blevet tidssvarende paa det Omraade. Det er kun en Beklagelse jeg fremsætter, andet er jo unyttigt.

Jeg vil derefter gerne tillade mig at rette et Spørgsmaal til den højtærede Minister med Hensyn til Formueskatten. Jeg har slet ikke set den omtalt. Det kan være, jeg har overhørt en Bemærkning ved Forelæggelsen af Finanslovsforslaget forleden Dag — i saa Fald maa jeg bede den højtærede Finansminister undskyldte. Den skattepligtige Formue ligger jo, som det fremgaar af Selvangivelserne, betydeligt højere i Aar end tidligere. I den Købstadkommune, hvor jeg er særlig godt kendt, er Formuerne steget med over 30 pCt., sammenlignet med Nytaar 1945; det vil altsaa sige baade de pengelige Formuer og Ejendommene, den nye Ejendomsskyld er jo indregnet i disse Formueopgørelser. Jeg vil gerne spørge den højtærede Finansminister: Dersom man kan regne med, at der har fundet en lignende Formueforhøjelse Sted rundt omkring i